

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

Broj: KT-36/95
Karlovac, 30. srpnja 2009.
ZC/MS

ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU

KARLOVAC

Na temelju članka 42. stavak 2. točka 4. i članka 203. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku (NN-110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06), podižem

OPTUŽNICU

protiv

MIĆE CEKINOVIĆ, [REDACTED]

[REDACTED] u
zatoru Okružnog zatvora u Karlovcu od 06.
srpnja 2009.

da je:

u studenom 1991. kao zapovjednik čete „TO Primišlje“, u sastavu paravojske tzv. „SAO Krajine“, neposredno prije kao i za vrijeme napada i okupacije grada Slunja te okolnih mjesta, postupajući suprotno pravilima međunarodnog prava i to protivno članaka 48., 49., 50., 51. i 52. IV dijela Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I), dozvoljavao i naređivao da se mještani hrvatske nacionalnosti lišavaju slobode i fizički zlostavljaju, i dana 16. 11. 1991. prilikom napada na grad Slunj sa svrhom protjerivanja pučanstva hrvatske nacionalnosti dozvoljavao da se građani ubijaju te da se pale i razaraju zgrade, pa su tako pripadnici njegove postrojbe:

a) dana 14. 11. 1991. u mjestu Gornje Primišlje uhitili i bez ikakvog povoda izudarali civila Tomu Kosa kojom prilikom su mu izbijeni svi zubi, a nakon toga istoga odveli i zatvorili na poligonu nedaleko Slunja,

b) dana 16. 11. 1991. u „Ivšić naselju“ u predgrađu Slunja lišili života civila Pavu Ivšića, te zapalili njegovu kuću,

c) sve stanovništvo hrvatske nacionalnosti protjerali iz svojih domova,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredio da se izvrši napad na naselja kojega je posljedica smrt i teška tjelesna ozljeda ljudi, da se civilno stanovništvo protuzakonito zatvara, i da se uništava u velikim razmjerima imovina što nije opravdano vojnim potrebama,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva – označeno i kažnjivo po članku 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Stoga

p r e d l a ž e m

1) da se pred tim sudom kao stvarno i mjesno nadležnim održi glavna i javna rasprava,

2) da se na raspravu pozove okrivljenik MIĆO CEKINOVIĆ, te kao svjedoci Tomo Kos, Boško Sučević, Milan Preradović, Branko Adžibaba, Mile Stojaković, Stane Kosanović, Mile Jančić, Mile Kosijer, Nada Rudan, Juraj Jurašin i Nikola Sikirica,

3) da se na raspravi izvrši uvid u zapovijesti broj 1-3 za borbenu uporabu jedinica teritorijalne obrane, (44-55 i 56-58), u presliku prijedloga za unapređenja rejonskog štaba Teritorijalne obrane Veljun od 06. 12. 1991., (59-60), u preslik tajnih naziva jedinica rejonskog štaba Teritorijalne obrane Veljun,(82), u preslike mapa s ucrtanim položajima jedinica – postrojbi koje su sudjelovale u napadu Slunj i okolicu,(89, i 146-149), u popis unaprijeđenih pripadnika vojnih formacija vojske tzv SAO Krajine od 8.12.1991 (111-112) preslik liste operativnog dežurstva, (113-114), popis vojnih lica Teritorijalne obrane Primišlje, (124-131), spisak osoba po ugovoru 13. pješačke brigade vojske tzv. SAO Krajine, (135-140), u popis pripadnika čete TO Primišlje od 22.8.1991. (150-156), u zapisnik sa savjetovanja 13.pbr. vojske tzv. SAO Krajine od 3.8.1993 (157-161), u fotoelaborat (162), u presliku brojnog stanja II odreda Veljun (162-165) te da se izvrši uvid u presudu Županijskog suda Karlovac broj K-19/02 (okrivljeni Milan Strunjaš), te u presudu Županijskog suda Karlovac broj K-17/07 (okrivljeni Nenad Tepavac),

4) da se temeljem članka 102. stavak 1. točka 1. i 4. Zakona o kaznenom postupku protiv okrivljenika Miće Cekinovića produži pritvor.

Objasnenje

Policijska postaja Slunj je podnijela prijavu protiv Miće Cekinovića radi kaznenog djela činjenično i pravno opisanog u izreci optužnice, pa je zbog postojanja osnovane sumnje da je to kazneno djelo i počinjeno, provedena istraga pred Županijskim sudom u Karlovcu.

U svojoj obrani u istrazi okrivljenik je koristio svoje zakonsko pravo te se branio šutnjom.

Tijekom istrage ispitano je više svjedoka.

Svjedok Tomo Kos je iskazao da je dana 14. 11. 1991. u njegovu kuću u Gornje Primišlje, Općina Slunj došao okrivljeni Mićo Cekinović sa svojim vodom, a svi su na sebi imali vojne odore i na istima oznake tzv. „Martićeve policije“ time da je Mićo Cekinović imao automatsku pušku i šljem na glavi. Cekinović je bio zapovjednik te je upravo po njegovoj naredbi on lišen slobode i tada su ga počeli jako tući i to toliko da su mu izbili sve zube tako da od tih udaraca još i sada ima ožiljke po licu, a zatim su njemu i njegovom bratiću vezali ruke na leđima te je odveden na poligon kod Slunja. Putem je toliko fizički zlostavljan da je izgubio svijest te su ga polijevali vodom. Govorili su mu „ustašo je si li se naspavao“. Psovali su mu ustašku majku, a zatim su pitali Miću Cekinovića kuda će sa njima nakon čega je Cekinović odgovorio da ih odvedu na poligon u zatvor gdje se nalazio sve do 19. 11. 1991. gdje je imao neku radnu obvezu. Kuće Hrvata su sve opljačkane i popaljene, a također je spaljena i crkva Presvetog trojstva u Slunju. Mićo Cekinović je bio zapovjednik tih srpskih postrojbi i nikada nije čuo da bi nekoga svog vojnika zbog pljačke, paljenja ili maltretiranja Hrvata sankcionirao ili ukorio. Pokojnog Pavu Ivšića ubio je pripadnik Cekinovićeve postrojbe Nenad Tepavac koji je i njega tukao jednom prilikom kada je došao u dućan.

Boško Sučević je izjavio da se dobro sjeća datuma 16. 11. 1991. jer je toga dana bio izvršen opći napad na grad Slunj od strane srpskih snaga. On je tada kao mještanan Primišlja bio pripadnik samostalnog voda Teritorijalne obrane Primišlja u jedinici od oko 25 do 30 ljudi, a komandant im je bio okrivljeni Mićo Cekinović. Bili su obučeni u SMB uniforme i naoružani pješačkim naoružanjem. Toga dana krenulo se frontalno iz pravca Primišlja prema Slunju tako da su u popodnevnim satima ušli u predgrađe Slunja zvano Ivšić naselje. Bio je dan i kada je prolazio pred kuće Pave Ivšića vidio je da Ivšić leži na leđima, ali nije vidio da li je krvav. Kasnije u razgovoru čuo da je Pavu Ivšić iz automatske puške ubio Nenad Tepavac. Osobno je vidio kada je mrtvo tijelo Pave Ivšića po asfaltu ceste počeo vući jedan pripadnik vojske po imenu Gojko Grubor ali nije to mogao gledati pa je otišao dalje od tog mjesta.

Milan Preradović je iskazao da mu je poznato kako je komandant brigade u kojoj je on bio mobiliziran u vojsku tzv. SAO Krajine, a to to je bila 13. pješačka brigada bio pukovnik Mirko Radaković. Poznaje i okrivljenika Miću Cekinovića za kojeg zna da je bio zapovjednik ali nije mu poznato da li je sudjelovao u kakvom uništavanju, pljački ili da bi bilo što drugo naređivao.

Branko Adžibaba je iskazao da je 1991. bio učitelj razredne nastave u Primišlju te ga je na tom poslu i zatekao napad i okupacija Slunja i okolnog područja. Poznaje okrivljenika Miću Cekinovića te zna da je bio zapovjednik srpske vojske u Primišlju, a njegova komadna je bila smještena u jednoj od soba zgrade mjesne zajednice. Tvrdi da nije dugo bio u dvojnim redovima jer je ubrzo demobiliziran i vraćen na svoje radno mjesto učitelja. Do napada na Slunj formirana je četa iz Primišlja te je Mićo Cekinović bio zapovjednik.

Mile Stojaković je izjavio da poznaje Mirka Radakovića koji je bio zapovjednik vojske SAO Krajine na području Slunja. Poznaje i okrivljenika Miću Cekinovića koji je bio zapovjednik čete u vrijeme napada na Slunj. U Slunju je srušena katolička crkva i dosta kuća Hrvata oštećeno dok je njihova imovina iz okolnih mjesta odnesena nakon što su napustili svoje kuće.

Dane Kosanović je izjavio da mu je poznato kako je u vrijeme napada na područje Slunja dana 16. 11. 1991. zapovjednik srpske vojske bio Mirko Radaković. Poznaje zapovjednika Miću Cekinovića koji je bio na području Slunja i bio je neki zapovjednik. Nakon osvajanja Slunja pripadnici srpske nacionalnosti su oduzimali imovinu kuća Hrvata koji su napustili svoje domove.

Mile Jančić je iskazao da je početkom Domovinskog rata srpsko stanovništvo uglavnom imalo pješadijsko naoružanje te su formirali u vlastitim selima postrojbe za čuvanje tih sela. U studenom 1991. kada se krenulo u osvajanje Slunja glavni zapovjednik je bio Čedo Bulat dok je niži zapovjednik bio Mirko Radaković koji je zapovijedao tim napadom. Prilikom osvajanja Slunja hrvatsko stanovništvo većinom u noćnim satima izbjeglo je iz svojih kuća tako da nije bilo većeg otpora. Sa Debelog brda prema Slunju ušli su tenkovi i haubice, a tada još nisu bile oformljene nekakve posebne brigade već je sve bilo ustrojeno kao teritorijalna obrana te su čete teritorijalnih obrana ušle sa svih strana u Slunj. Okrivljeni Mićo Cekinović bio je neki komandir u osvajanju Slunja i vodio je jedinicu iz Primišlja.

Mile Kosjer je iskazao da je sudjelovao kao pripadnik vojske tzv. SAO Krajine u okupaciji i osvajanju Slunja 1991.. Okrivljenika Miću Cekinovića poznaje, čuo je da je bio u nekoj komandi ali ga nije osobno vidio. Na čitavom području Slunja u samom početku rata hrvatsko stanovništvo je protjerano, kuće su razrušene i opljačkane te paljene. Po mjestima je ostalo svega par stanovnika hrvatske nacionalnosti i to mahom starijih ljudi.

Nada Rudan je iskazala da je u vrijeme napada na slunj dana 16. 11. 1991. bila na području Slunja. Grad je bio gotovo prazan jer je hrvatsko stanovništvo uglavnom izbjeglo, dok je imovina stradala, a kuće popaljene. Poznaje Miću Cekinovića koji je bio pripadnik srpske vojske i zapovijedao je četom. Jedan od vodećih ljudi je bio Milan Strunjaš koji je bio glavni zapovjednik i poznato je da je za određena zlodjela kažnjen te da se nalazi na izdržavanju kazne zatvora.

Juraj Jurašin je iskazao da je dana 16. 11. 1991. kao pripadnik Zbora narodne garde sudjelovao u obrani Slunja te je bio uhićen od strane Teritorijalne obrane Primišlja među kojima je bio i Mićo Cekinović kao zapovjednik koji mu je zapravo spasio život jer ga je htio lišiti života Petar Mirčić, Mićo Cekinović je prije rata bio profesionalni policajac u Karlovcu, a u vrijeme okupacije Slunja bio je vođa grupe Primišljanjaca.

Nikola Sikirica je iskazao da je bio sudionik u vojsci tzv. SAO Krajina prilikom napada i okupacije Slunja 16. studenog 1991., a da je jedan od glavnih zapovjednika bio

Radaković Mirko, a također i Milan Strunjaš. Prilikom ulaska jedinice srpske vojske na područje Slunja nitko od zapovjednika im nije izričito rekao da po tim mjestima mogu pljačkati i uzimati što žele, ali im isto tako nitko nije naredio da to ne smiju činiti. Pljačke su bile masovne, to nije bila nikakva tajna, i nitko od zapovjednika bilo koje postrojbe to nije sprječavao pa je na neki način sve bilo prešutno dozvoljeno jer za to nitko nikada nije odgovarao.

Iz zapovijesti broj 1, 2 i 3 rejonskog štaba za borbenu uporabu jedinica teritorijalne obrane razvidno je da je četa Teritorijalne obrane Primišlje imala zadatak zaposjesti položaje sa zadatkom spriječiti prodor pripadnika Hrvatske vojske iz pravca Slunja u smjeru Primišlja i prema Kamenici. Borbeni poredak čete se sastavlja po odluci zapovjednika čete.

Iz popisa pripadnika čete TO Primišlje od 22.8.1991. vidljivo je da je okr. Mićo Cekinović bio zapovjednik čete.

Iz prijedloga rejonskog štaba Teritorijalne obrane Veljun od 06. 12. 1991. vidljiv je popis prijedloga unaprjeđenja pripadnika vojske tzv. SAO Krajine koji su se istakli u borbenim djelovanjima i na broju 56 naveden je okrivljenik Mićo Cekinović kao zapovjednik čete Teritorijalne obrane Primišlja.

Iz preslike popisa tajnih naziva jedinice razvidno je da je četa Teritorijalne obrane Primišlja imala tajni naziv „Lipa“.

Iz zapisnika sa savjetovanja 13. pbr. vojske RSK od 03. 08. 1993. o ratnim iskustvima za razdoblje jun 1991. – jun 1993. proizlazi da je postrojba TO Primišlje sudjelovala u organizaciji i pripremama okupacije područja Slunja i okolice još od 06. mjeseca 1991.. U zapisniku su navedeni detalji organizacije i formiranja Teritorijalne obrane Primišlje gdje je za komandira čete određen okrivljenik Mićo Cekinović. Iz zapisnika proizlazi da je svu kordinaciju tih priprema i naoružavanja paravojskih postrojbi vršila Komanda 5. armijske oblasti tzv. JNA.

Iz preslike mapa – zemljopisnih karata vidljiv je raspored postrojbi koje su sudjelovale u napadu i okupaciji Slunja na dan 16. 11. 1991. .

Iz preslike popisa II odreda Veljun razvidno je da je zapovjednik 1 čete Teritorijalne obrane Primišlja bio okrivljenik Mićo Cekinović.

Iz zapovjedi Komande 2. taktičke grupe vojske tzv. Republike Srpske Krajine od 18. 12. 1991. za pokazanu hrabrost, odvažnost i patriotizam u izvršavanju borbenih zadataka proizlazi da je pod brojem 34 okrivljenik Mićo Cekinović unaprijeđen.

Iz spisa vojnih lica Teritorijalne obrane Primišlje pod rednim brojem 22 nalazi se evidentiran okrivljenik Mićo Cekinović sa navodom da je stupio u oružane snage srpske vojske dana 15. svibnja 1991..

Iz spiska lica po ugovoru 13 pješadijske brigade razvidno je da je pod rednim brojem 2 evidentiran okrivljenik Mićo Cekinović.

Iz foto elaborata vidljivo je područje Slunja nakon okupacije dana 16. studenog 1991., oštećenja na mnogim stambenim zgradama, pa je tako na fotografiji broj F8 prikazana kuća pokojnog Pave Ivšića koja je nakon njegovog stradavanja spaljena.

U Dopunskom Protokolu Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1994. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba (Protokol I) od 08. lipnja 1977. u članku 48 izričito se navodi da stranke u sukobu trebaju u svako doba praviti razliku između civilnog stanovništva i boraca te između civilnih objekata i vojnih objekata. U člancima 49., 50., 51. i 52 je navedeno da civilno stanovništvo i građanske osobe uživaju opću zaštitu od opasnosti koje proizlaze iz vojnih operacija, te da niti civilno stanovništvo niti građanske osobe ne smiju biti predmet napada. Zabranjeni su čini nasilja ili prijetnje nasiljem kojih je glavna svrha terorizirati civilno stanovništvo. Civilni objekti ne smiju biti predmet napada ili represalija a napadi se moraju ograničiti strogo na vojne ciljeve.

Iz presude Županijskog suda Karlovac broj K-19/02 od 01. 07. 2003. u kojoj je okrivljenik Milan Strunjaš proglašen krivim radi kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva razvidno je na koji način je područje Slunja okupirano te su navedene sve žrtve i posebno objekti koji su tom prilikom uništeni, zapaljeni i opljačkani.

Iz presude Županijskog suda Karlovac broj K-17/07 od 11. listopada 2007. (okrivljenik Nenad Tepavac) proizlazi da je dana 16. studenog 1991. u predgrađu Slunja zvanom Ivšić naselje, civil Pave Ivšić smrtno stradao od pripadnika postrojbe kojoj e bio zapovjednik upravo okrivljenik Mićo Cekinović.

Smatram da je Mićo Cekinović ostvario sva obilježja kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz članka 120. stavak 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Iz dokumentacije u spisu proizlazi da je okrivljenik pristupio u paravojne formacije pobunjenih Srba još u svibnju 1991. Tim formacijama je bio cilj aktivno djelovanje na ugrožavanju teritorijalnog integriteta Republike Hrvatske i stvaranja nekakve kvazi tvorevine zvane „Velika Srbija“. Bio je pripadnik Teritorijalne obrane Primišlja i obranašao je funkciju zapovjednika čete. U vrijeme napada i okupacije Slunja u studenom 1991. aktivno je sudjelovao u oružanom napadu na područje nastanjeno hrvatskim pučanstvom što je dovelo do toga da je svekoliko hrvatsko pučanstvo s tog područja protjerano iz svojih domova da bi nakon toga njihova imovina bila otuđena, a kuće popaljene. Kao zapovjednik čete bio je odgovoran za postupanje vojnika koji su mu bili podređeni, a obavezan je bio spriječiti da vojnici vrše ubijanja civilnog stanovništva koje nije imalo mogućnosti za obranu.

Ovakvo postupanje protivno je međunarodnom humanitarnom pravu, Ženevskim konvencijama i odredbama Dopunskog protokola Ženevskih konvencija, a naročito je zabranjen svaki napad na tjelesni integritet čovjeka, mučenje i nanošenje patnje, omalovažavajuće i ponižavajuće ponašanje prema civilnom stanovništvu, što sve nije opravdano vojnim potrebama. Upravo je okrivljenik bez ikakvog povoda omalovažio, ponizio i izložio patnji civile, bez ikakvog povoda je poduzeo tjelesni napad protiv jednoga od oštećenika, odnosno to su učinili njemu podređeni po njegovoj naredbi.

Okrivljenik je bio svjestan da postoje međunarodni propisi koji su opsežni i strogi kod zaštite civilnih osoba pri oružanim sukobima, znao je te propise obzirom da je služio i redovnu vojsku pa su mu bili poznati propisi Ženevskih konvencija. Bio je vrlo dobro upoznat da je stvaranje paravojnih formacija pobunjenih srba na teritoriju Republike Hrvatske poticano od strane vojske SR Jugoslavije i da je to protivno zakonskim propisima. U svojstvu zapovjednika čete okrivljenik je bio svjestan potpune nezaštićenosti hrvatskih civila na području kojem je njegova postrojba djelovala, međutim, isključivi cilj mu je bio nečovječno ponašanje prema hrvatskim civilima ma tko oni bili. Okrivljeniku nije bilo važno koje ime i prezime imaju ti civili već je bilo jedino bitno da se radi o hrvatskim civilima koji nisu uspjeli otići sa tog područja, a cilj mu je bio sve njih udaljiti sa područja njegovog djelovanja. Njegova je svijest bila u potpunosti obuhvaćena svim ovim radnjama i htio je upravo navedene posljedice koje su nastupile. Pri tome je iskazao vrlo visok stupanj upornosti, bahatosti, okrutnosti i bezobzirnosti što je vrlo jasno u svom iskazu potvrdio svjedok Tomo Kos koji je upravo po naređenju okrivljenika fizički maltretiran i vrlo teško tjelesno ozlijeđen.

Iz presude Županijskog suda Karlovac broj K-17/07 (okrivljenik Tepavac Nenad) proizlazi da je okrivljenik Mićo Cekinović kao zapovjednik čete vrlo dobro znao da je jedan pripadnik njegove postrojbe lišio života civila pred njegovom kućom, međutim, uopće nije na to reagirao, niti je poduzeo bilo kakove mjere radi kažnjavanja toga vojnika, a niti je poduzeo bilo koju radnju da se skloni i zbrine leš pokojnog Pave Ivšića, već je taj pokojnik jednostavno ostavljen da leži na zemlji, a sahranjen je tek nakon nekoliko dana. Također nije osigurao kuću pokojnog koja je ubrzo izapaljena što se jasno vidi na fotoelaboratu. Dakle, posljedice djelovanja okrivljenika su bile vrlo drastične i nadasve nehumane i nisu bile opravdane vojnim potrebama.

Za kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva odgovorni subjekt jest osoba koja naređuje, i ratni zločin je počinjen samim izdavanjem zapovjedi. Mićo Cekinović je djelovao po zapovjednoj liniji i kao zapovjednik snosi odgovornost za sve posljedice koje su nastale djelovanjem jedinice kojom je zapovijedao.

Slijedom navedenog zaključujem da je okrivljenik ostvario sva bitna obilježja kaznenog djela iz članka 120 OKZ RH pa predlažem da se proglašeni krivim i osudi po zakonu.

Obzirom da je Mićo Cekinović osoba koja ne prebiva na području Republike Hrvatske smatram da bi puštanjem na slobodu postojala opasnost od bijega, a osim toga zbog načina i okolnosti izvršenja smatram da postoje osobito teške okolnosti kaznenog djela, pa temeljem članka 102. stavak 1. točka 1. i 4. Zakona o kaznenom postupku predlažem da se protiv okrivljenika produži pritvor.

ZAMJENIK
ŽUPANIJSKE DRŽAVNE ODVJETNICE

Zdravko Čar